TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2025. gada 1. augustā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Preču zīmes – Direktīva (ES) 2015/2436 – 10. pants – Reģistrētas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības iebilst pret šai preču zīmei identiska vai līdzīga apzīmējuma izmantošanu, ko veic trešā persona – Prasība par pārkāpumu – Preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību ierobežojumi – 9. pants un 18. panta 1. punkts – Tiesību zaudēšana akcepta dēļ – Nosacījumu, ar kādiem var notikt šīs tiesību zaudēšanas akcepta dēļ, izsmeļošais raksturs – Tāda valsts tiesību vispārējā principa nepiemērojamība, kurš paredz tiesību aizliegt apzīmējuma izmantošanu zaudēšanu situācijās, kas nav paredzētas šajos pantos

Lietā C-452/24

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Korkein oikeus* (Augstākā tiesa, Somija) iesniegusi ar 2024. gada 26. jūnija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2024. gada 26. jūnijā, tiesvedībā

Lunapark Scandinavia Oy Ltd

pret

Hardeco Finland Oy,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerāladvokāts: D. Špīlmans [*D. Spielmann*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Lunapark Scandinavia Oy Ltd* vārdā – *J. Hatanmaa*, *asianajaja*,

– Somijas valdības vārdā – *M. Pere*, pārstāve,

– Eiropas Komisijas vārdā – *P. Němečková*, *J. Samnadda* un *T. Sevón*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – somu.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2015, L 336, 1. lpp.), 10. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Lunapark Scandinavia Oy Ltd* (turpmāk tekstā – "*Lunapark*") un *Hardeco Finland Oy* (turpmāk tekstā – "*Hardeco*") par to, ka pēdējā minētā sabiedrība tirgo konditorejas preces, ar kurām tiek pārkāpta *Lunapark* piederošā preču zīme.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2015/2436 10. apsvērumā ir noteikts:

"Ir būtiski nodrošināt, ka visu dalībvalstu tiesību sistēmas reģistrētām preču zīmēm nodrošina vienādu aizsardzību. [..]"

4 Šīs direktīvas 9. pants "Atzīšanas par spēkā neesošu nepieļaušana samierināšanās dēļ" ir formulēts šādi:

"1. Ja 5. panta 2. punktā vai 5. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās agrākās preču zīmes īpašnieks dalībvalstī piecu secīgu gadu laikā ir akceptējis vēlākas preču zīmes, kas reģistrēta šajā dalībvalstī, lietošanu, tajā pašā laikā apzinoties šo lietošanu, minētajam īpašniekam vairs nav tiesību, pamatojoties uz šo agrāko preču zīmi, pieteikt vēlākās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuriem šī vēlākā preču zīme tikusi lietota, ja vien vēlākās preču zīmes reģistrācija nav pieteikta negodprātīgi.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka šī panta 1. punktu attiecina uz jebkādu 5. panta 4. punkta a) vai b) apakšpunktā norādītu agrāku tiesību īpašnieku.

3. Šā panta 1. un 2. punktā norādītajos gadījumos vēlāk reģistrētās preču zīmes īpašniekam nav tiesību iebilst pret agrāko tiesību izmantošanu, pat ja šīs tiesības vairs nevar vērst pret vēlāko preču zīmi."

5 Direktīvas 10. pantā "Preču zīmes piešķirtās tiesības" ir noteikts:

"1. Preču zīmes reģistrācija piešķir īpašniekam izņēmuma tiesības uz to.

2. Neskarot tiesību īpašnieku tiesības, kas iegūtas pirms reģistrētās preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datuma vai prioritātes datuma, minētās reģistrētās preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizkavēt visas trešās personas, kam nav viņa piekrišanas, lietot komercdarbībā jebkuru apzīmējumu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, ja:

a) apzīmējums ir identisks preču zīmei un tiek lietots saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski tiem, kuriem šī preču zīme reģistrēta;

b) apzīmējums ir identisks vai līdzīgs preču zīmei un tiek lietots saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi precēm vai pakalpojumiem, kuriem preču zīme ir reģistrēta, ja pastāv iespēja, ka sabiedrība var šīs zīmes sajaukt; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju starp apzīmējumu un preču zīmi;

c) apzīmējums ir identisks vai līdzīgs preču zīmei neatkarīgi no tā, vai to lieto saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski, līdzīgi vai nav līdzīgi tiem, kuriem šī preču zīme reģistrēta, ja pēdējai ir reputācija dalībvalstī un ja šī apzīmējuma nepamatota lietošana rada negodīgas priekšrocības vai rada kaitējumu preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai.

[..]”

6 Šīs pašas direktīvas 18. panta “Vēlāk reģistrētas preču zīmes īpašnieka tiesības iestāties lietā kā aizstāvība pārkāpuma procedūrā” 1. punktā ir paredzēts:

“Pārkāpuma procedūrā preču zīmes īpašniekam nav tiesību aizliegt lietot vēlāk reģistrētu preču zīmi, ja minētā vēlākā preču zīme netiktu atzīta par spēkā neesošu saskaņā ar 8. pantu, 9. panta 1. vai 2. punktu vai 46. panta 3. punktu.”

Somijas tiesības

7 Direktīva 2015/2436 Somijas tiesību sistēmā tika transponēta ar 2019. gada 26. aprīļa *tavaramerkkilaki* (544/2019) (Likums par preču zīmēm (544/2019)), kas stājās spēkā 2019. gada 1. maijā.

8 Saskaņā ar Likuma par preču zīmēm 5. pantu bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas ir aizliegts komercdarbībā attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem izmantot, pirmkārt, apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei, kura ir reģistrēta vai iegūta izmantošanas rezultātā attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem, un, otrkārt, apzīmējumu, kas var maldināt sabiedrību, jo tas ir identisks vai līdzīgs preču zīmei, kas iegūta reģistrācijas vai izmantošanas rezultātā attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem.

9 Saskaņā ar Likuma par preču zīmēm 6. panta 1. punktu preču zīmes īpašniekam ir tiesības tostarp aizliegt apzīmējuma izmantošanu 5. panta izpratnē, ja apzīmējums tiek izmantots attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, to izvietojot uz preču iepakojuma vai piedāvājot, laižot tirgū vai importējot preces ar minēto apzīmējumu.

10 Saskaņā ar minētā likuma 15. pantu, kas attiecas uz preču zīmes īpašnieka bezdarbības sekām, ar preču zīmi piešķirtās ekskluzīvās tiesības tiek saglabātas paralēli agrākai preču zīmei, ja pieteikums vēlākās preču zīmes reģistrācijai ir iesniegts labticīgi vai ja vēlāka preču zīme, kas iegūta

izmantošanas rezultātā, ir izmantota labticīgi un ja agrākās preču zīmes īpašnieks nav veicis pasākumus, lai novērstu vēlākas preču zīmes izmantošanu piecu gadu laikā no brīža, kad viņš uzzinājis par šo izmantošanu.

11 Šī paša likuma 62. pantā ir paredzēts, ka, ja persona pārkāpj ekskluzīvas tiesības uz preču zīmi, tiesa var aizliegt šai personai turpināt vai atkārtot darbību, kas ir šī pārkāpuma pamatā, pretējā gadījumā paredzot naudas sodu.

12 Saskaņā ar Likuma par preču zīmēm 63. panta 1. punkta 1) apakšpunktu tiesa nevar aizliegt vēlākas preču zīmes izmantošanu, ja agrākās preču zīmes īpašnieks ir bijis neaktīvs šī likuma 15. panta izpratnē.

13 Minētā likuma 70. pantā ir noteikts noilguma termiņš tiesībām uz zaudējumu atlīdzību par preču zīmes tiesību pārkāpumu, un tā 1. punktā ir paredzēts, ka zaudējumu atlīdzību var prasīt tikai par piecu gadu laikposmu pirms prasības celšanas šajā sakarā.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 *Lunapark* pieder preču zīme "DRACULA", kuras reģistrācijas pieteikums iesniegts 2003. gada 29. augustā un kura 2009. gada 14. augustā reģistrēta ar numuru 246144 attiecībā uz konditorejas izstrādājumiem. Tā importē un laiž Somijas tirgū šādas preces, uz kuru iepakojuma ir norādīta vārdiskā preču zīme "DRACULA", un grafiskus apzīmējumus, kas attēlo *Dracula* personāžu.

15 Pirms *Lunapark* reģistrēja šo preču zīmi, *Karkkimies Oy – Candyman Ltd* (turpmāk tekstā – "*Karkkimies*") importēja un laida šajā tirgū konditorejas izstrādājumus ar apzīmējumu "Dracula". *Karkkimies* uz tās izmantotajiem apzīmējumiem nebija nekādu ekskluzīvu tiesību, kas iegūtas reģistrācijas vai izmantošanas rezultātā, un starp *Karkkimies* un *Lunapark* nebija nekādu vienošanos par tiesībām izmantot preču zīmi "DRACULA".

16 2019. gada 31. oktobrī *Hardeco* iegādājās *Karkkimies*, kuras darbību tā turpināja. Tādējādi no 2019. gada novembra *Hardeco* sāka importēt un laist minētajā tirgū konditorejas izstrādājumus, uz kuriem bija vārds "Dracula", kā arī grafiskus apzīmējumus, kuros attēlots attiecīgais personāžs.

17 2020. gada 6. oktobrī *Lunapark* cēla prasību *markkinaoikeus* (Komerclietu tiesa, Somija), lūdzot šo tiesu konstatēt, ka ar *Hardeco* rīcību ir pārkāptas tās ekskluzīvās tiesības uz preču zīmi "DRACULA", aizliegt šo pārkāpumu un atlīdzināt no tā radušos zaudējumus.

18 *Hardeco* lūdza noraidīt šo prasību, pamatojoties tostarp uz to, ka *Lunapark* ir zaudējusi tiesības celt prasību par preču zīmes "DRACULA" pārkāpumu savas bezdarbības dēļ. *Hardeco* apgalvoja, ka tā ir tikai turpinājusi ilglaicīgu *Karkkimies* praksi, pret kuru *Lunapark* nekad nav iebildusi.

19 Ar 2022. gada 21. decembra spriedumu *markkinaoikeus* (Komerclietu tiesa) konstatēja, ka apzīmējums un konfliktējošā preču zīme ir identiski un tiek izmantoti attiecībā uz vienām un tām pašām precēm un ka tas, ka *Hardeco* izmanto šo apzīmējumu, konkrētajai sabiedrības daļai rada sajaukšanas iespēju ar preču zīmi "DRACULA". Šī tiesa uzskatīja, ka tas, ka *Lunapark* un *Karkkimies* ilgu laiku paralēli izmanto vienus un tos pašus apzīmējumus, nav novērsis šo risku, jo šī izmantošana nav likusi šai sabiedrības daļai nošķirt viena no šiem uzņēmumiem importētos konditorejas izstrādājumus no otra uzņēmuma importētajiem konditorejas izstrādājumiem.

20 Tomēr minētā tiesa *Lunapark* prasījumus noraidīja. Tā uzskata, ka Likuma par preču zīmēm noteikumi par preču zīmes īpašnieka bezdarbības sekām šajā lietā nebija piemērojami, jo *Hardeco* nebija ekskluzīvu tiesību uz tās izmantotajiem apzīmējumiem. Tomēr saskaņā ar Somijas privāttiesībās plaši nostiprinātu principu prasītājam prasība ir jāceļ vai prasījums ir jāizvirza saprātīgā termiņā pēc tam, kad prasītājs ir uzzinājis vai tam vajadzēja uzzināt par faktiem, kuri ir prasījuma pamatā. Šajā gadījumā *Lunapark* bezdarbība esot turpinājusies tik ilgi, kamēr tā būtu izraisījusi tās tiesību celt prasību par preču zīmes pārkāpumu pret *Hardeco* zaudēšanu, atsaucoties uz tiesībām, kas piešķirtas ar preču zīmi "DRACULA". Tam, ka attiecīgo apzīmējumu *Hardeco* turpmāk izmantoja *Karkkimies* vietā, neesot nozīmes, jo *Hardeco* darbība attiecās uz tām pašām konditorejas precēm, kuras tirgū laida *Karkkimies* un attiecībā uz kurām *Lunapark* palika neaktīva.

21 *Lunapark* pārsūdzēja *markkinaoikeus* (Komerclietu tiesa) spriedumu *Korkein oikeus* (Augstākā tiesa), kas ir iesniedzējtiesa.

22 Apelācijas sūdzības pamatojumam *Lunapark* apgalvo, ka vispārējais privāto tiesību princips, uz kuru atsaucas *markkinaoikeus* (Komerclietu tiesa), šajā gadījumā nevar tikt piemērots, jo tas nozīmētu, ka ekskluzīvās tiesības, ko preču zīme piešķir tās īpašniekam, tiktu ierobežotas, pārkāpjot Direktīvu 2015/2436. Turklāt *Lunapark* apgalvo, ka tā katrā ziņā saprātīgā termiņā ir rīkojusies pret *Hardeco* rīcību, jo tās bezdarbība attiecībā uz *Karkkimies* nekādā gadījumā nevar dot labumu *Hardeco*. Savukārt *Hardeco* apgalvo, ka neviena šīs direktīvas norma neliedz šajā gadījumā piemērot minēto vispārējo privāto tiesību principu un to, ka preču zīmes īpašnieka bezdarbībai ir paredzētās sekas attiecībā uz šī īpašnieka tiesībām aizliegt šīs preču zīmes izmantošanu.

23 Iesniedzējtiesa uzskata, ka jautājums par to, vai Direktīvas 2015/2436 10. panta 2. un 3. punkts nepieļauj šāda principa piemērošanu, vēl nav aplūkots Tiesas judikatūrā.

24 Šī iemesla dēļ šī tiesa jautā, vai preču zīmes īpašnieks savas bezdarbības dēļ var zaudēt tiesības aizliegt trešajai personai izmantot apzīmējumu tādā veidā, kas apdraud vai var apdraudēt kādu no šīs preču zīmes funkcijām situācijā, kas nav Direktīvā 2015/2436 paredzētā tiesību zaudēšana akcepta dēļ.

25 Šādos apstākļos *Korkein oikeus* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Direktīvas 2015/2436] 10. pants nepieļauj, ka strīdā par preču zīmju tiesību pārkāpumu tiek piemērots valsts princips, saskaņā ar kuru preču zīmes īpašnieks arī citos gadījumos, kas nav šīs direktīvas 18. panta 1. punktā un 9. panta 1. vai 2. punktā paredzētie gadījumi, var zaudēt minētās direktīvas 10. panta 2. un 3. punktā piešķirtās tiesības aizliegt trešai personai izmantot apzīmējumu, kura izmantošana kaitē vai var kaitēt kādai no preču zīmes funkcijām, jo tas, zinādams par preču zīmes izmantošanu, saprātīgā termiņā nav pieprasījis aizliegt šādu izmantošanu?"

Par prejudiciālo jautājumu

26 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2015/2436 10. pants jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību vispārējā principa piemērojamība, kurā ir paredzēts, ka tiek zaudētas reģistrētas preču zīmes īpašnieka tiesības aizliegt trešai personai

izmantot šai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz precēm, kas ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta, situācijā, kas nav minēta šīs direktīvas 18. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar tās 9. panta 1. vai 2. punktu.

27 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, pirmkārt, ka saskaņā ar Direktīvas 2015/2436 10. panta 1. punktu preču zīmes reģistrācija piešķir tās īpašniekam ekskluzīvas tiesības uz to. Saskaņā ar šīs direktīvas 10. panta 2. punktu šim īpašniekam ir tiesības atturēt visas trešās personas, kas nav saņēmušas viņa piekrišanu, izmantot komercdarbībā apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs šai preču zīmei, ja ir izpildīti šī 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

28 Ar Direktīvas 2015/2436 10. pantu tiek veikta pilnīga noteikumu par preču zīmes piešķirtajām tiesībām saskaņošana un tādējādi ir definēts preču zīmju īpašniekiem Eiropas Savienībā piešķirto tiesību materiāltiesiskais saturs (spriedums, 2022. gada 27. oktobris, *Soda-Club (CO2)* un *SodaStream International*, C-197/21, EU:C:2022:834, 33. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

29 Otrkārt, Direktīvas 2015/2436 18. panta 1. punktā ir ierobežotas preču zīmes īpašnieka tiesības aizliegt vēlāk reģistrētas preču zīmes izmantošanu tiesvedībā par pārkāpumu, ja šī vēlākā preču zīme nav atzīta par spēkā neesošu, tostarp saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 1. vai 2. punktu par pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja tiesību zaudēšanas akcepta dēļ.

30 Saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu agrākas preču zīmes īpašnieks, kas dalībvalstī ir piekritis vēlākas šajā dalībvalstī reģistrētas preču zīmes izmantošanai piecus gadus pēc kārtas, zinādams par šo izmantošanu, vairs nevar, pamatojoties uz šo agrāko preču zīmi, iesniegt pieteikumu šīs vēlākās preču zīmes atzīšanai par spēkā neesošu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem minētā vēlākā preču zīme ir tikusi izmantota, ja vien tās pašas vēlākās preču zīmes reģistrācija nav lūgta ļaunticīgi.

31 It īpaši attiecībā uz tiesību zaudēšanu akcepta dēļ spēkā neesamības atzīšanas procesā Tiesa 2011. gada 22. septembra sprieduma *Budějovický Budvar* (C-482/09, EU:C:2011:605) 33. punktā nosprieda, ka ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 9. pantu, kas kļuvis par Direktīvas 2015/2436 9. pantu, ir veikta pilnīga to nosacījumu saskaņošana, ar kādiem vēlāk reģistrētas preču zīmes īpašnieks var saglabāt savas tiesības uz šo preču zīmi, ja identiskas agrākas preču zīmes īpašnieks lūdz atzīt šo vēlāko preču zīmi par spēkā neesošu.

32 Ņemot vērā, ka gan Direktīvas 2015/2436 18. panta 1. punkts, gan tās 9. panta 1. vai 2. punkts, uz kuriem ir atsauce pirmajā no šīm tiesību normām, attiecas uz potenciālu konfliktu starp divām reģistrētām preču zīmēm, šī judikatūra par tiesību zaudēšanu akcepta dēļ spēkā neesamības atzīšanas procesā ir attiecināma uz tiesību zaudēšanu samierināšanās dēļ, kas izvirzīta prasībā par preču zīmes pārkāpumu, kura celta pret vēlāk reģistrētu preču zīmi.

33 Līdz ar to ar šīs direktīvas 18. panta 1. punktu ir veikta pilnīga to nosacījumu saskaņošana, ar kādiem ar preču zīmi piešķirtās ekskluzīvās tiesības var tikt ierobežotas tās īpašnieka bezdarbības gadījumā, un tajā ir paredzēta tikai noteiktos apstākļos vēlāk reģistrētas preču zīmes akceptēšana, nevis tāda apzīmējuma akceptēšana, kas nepiešķir nekādas ekskluzīvas tiesības.

34 Šajā gadījumā, kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, neraugoties uz to, ka apzīmējuma "Dracula" izmantošana, ko veica *Karkkimies*, sākās datumā, kas bija pirms preču zīmes "DRACULA" reģistrācijas, ko veica *Lunapark*, ne *Karkkimies*, ne *Hardeco* nav ieguvušas ekskluzīvas tiesības uz šo apzīmējumu ne reģistrācijas ceļā, ne ar šo izmantošanu, un tas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

35 Šajā kontekstā, neapšaubot Direktīvas 2015/2436 18. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 9. panta 1. vai 2. punktu, nepiemērojamību pamatlietā aplūkotajā prasībā par pārkāpumu, šī tiesa tomēr jautā, vai preču zīmes "DRACULA" īpašniekam piešķirto tiesību iebilst pret apzīmējuma "Dracula" izmantošanu zaudēšana varēja tikt balstīta uz valsts tiesību vispārēju principu, saskaņā ar kuru preču zīmes īpašnieka bezdarbība saprātīgā termiņā izraisa viņa tiesību zaudēšanu.

36 Šajā ziņā, kā izriet no iepriekš minētā pamatojuma un kā rakstveida apsvērumos turklāt apgalvo Somijas valdība, valsts tiesa strīdā par ekskluzīvām tiesībām, kas piešķirtas ar preču zīmi, nevar ierobežot šo tiesību īstenošanu, pārsniedzot to, kas ir paredzēts Direktīvas 2015/2436 18. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar tās 9. panta 1. vai 2. punktu.

37 Pretēja Direktīvas 2015/2436 10. panta un 18. panta 1. punkta interpretācija kaitētu šīs direktīvas mērķim, kas tostarp, kā noteikts tās 10. apsvērumā, ir nodrošināt reģistrētām preču zīmēm vienādu aizsardzību visu dalībvalstu tiesību sistēmās.

38 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2015/2436 10. pants jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību vispārējā principa piemērojamība, kurā ir paredzēts, ka tiek zaudētas reģistrētas preču zīmes īpašnieka tiesības aizliegt trešai personai izmantot šai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz precēm, kas ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta, situācijā, kas nav minēta šīs direktīvas 18. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar tās 9. panta 1. vai 2. punktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 10. pants

jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tāda valsts tiesību vispārējā principa piemērojamība, kurā ir paredzēts, ka tiek zaudētas reģistrētas preču zīmes īpašnieka tiesības aizliegt trešai personai izmantot šai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz precēm, kas ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta, situācijā, kas nav minēta šīs direktīvas 18. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar tās 9. panta 1. vai 2. punktu.

[Paraksti]